

Duvarlar Yerine Köprüler

2 Aralık 2021 Perşembe günü, İstanbul Keldani Kilisesi Ruhanilerinden Değerli Abuna Aday (Remzi) Diril Mardin'de idi.

Hissedilmeye başlayan soğuğa rağmen ruhumuzu ısıtan “merhametli farkındalığın / **فهمه لى و سؤل**” hissiyatıyla bir araya geldik. Yarenlik ettik. Çok hoş vakit geçirdik. Samimiyetin ve diyalogun önemini konuştuk. Geleceğe savrulduk. Karşılıklı kültürel alışveriş içinde mutlu anlar yaşadık.

Kadirşinas yaklaşımıyla bu fırsatı yaratan Değerli Abuna'ya teşekkürlerimi ve saygılarımı bildirmek isterim.

Sohbet esnasında konuştuğumuz gibi, şefkat, insani ilişkilerde insanların birbirlerine verdiği en önemli hediyedir. Çünkü şefkat, ruhsal bir enerjidir. Her iki tarafı yani vereni de, alanı da, iyi hissettirir. Şefkat şefkati doğurur, vicdana giden bir duygudur; iç sesi, içteki uyarı sistemini harekete geçirir. Bu duyguya sahip kişi bilerek kötülük yapmaz.

Toplumsal kesimler arasında duvarlar yerine köprüler inşa etme itkisi / saiki her şeye rağmen ‘merhametli farkındalık’ yaklaşımlarıyla insandaki uyarı sistemini pozitif anlamda harekete geçirme çabasından başka bir şey değildir. Olumsuz benlik ve yaşam algısı nedeniyle öteki arasına örülen zihinsel duvarların köprülere dönüşmesi akışa sonsuz yarar sağlamaktadır. Çünkü merhametli farkındalığın ve müşfik eylemlerin temelini oluşturan gerekçelerin gözden kaçırılmaması, o gerekçelerin sulanması, yüksek yaşam enerjisinin aktifleşmesini doğurmaktadır. Bu da her anlamda kazançtır. Bereketdir.

Süryani kültürüne göre, düşünceyi-niyeti saflaştırmayan, ruhun kilitlerini açmayan hiçbir yaklaşım insanı bir yere taşımaz. İnsan, hayatın derinliğini, kokusunu, görünür-görünmez gerçeklerini ruhun kilitlerini açan niyet saflaşmasının ve üç S'nin (sevgi, samimiyet, sorumluluk) ruhuyla kavrar. Bu ruhu koruyabildiği ölçüde hayata anlam katar. Hayatın anlamını bulur. Kör alanlarını aydınlatır.

Asıl olan somut dünyanın görünmez gerçeklerini görebilmektir. O görünmez gerçekleri görebildiğimizde, toplumsal yaşamda ve hizmet alanımızda duvarlar yerine köprüler kurmanın ne denli önemli olduğunu daha rahat kavramış oluruz. Çünkü o gerçeklerden biri, samimiyettir. Samimiyet, ruhun özgürlüğüdür. Ruhun kilitlerini açar.

Unutmayalım, insan samimiyeti oranında zenginleşir ve çoğalır. Gönüllü paylaşım içinde oldukça, başkaları için bir şey yaptıkça insanlaşır.

O halde kendi esenliğimiz ve canlılığımız için -(hizmet alanımıza ve topluma)- faydalı olmanın, yararlı meyveler vermenin yollarını aramalıyız. Çünkü **"Ağaçlar, canlı kaldıkça meyve verir. İnsanlar ise, meyve verdikçe canlı kalır."**

Uzatmadan sözü değerli hemşerimiz Sayın Murathan Mungan'a bırakıyorum.

Diyor ki; **"Bütün bir geceyi uykusuz geçirmene sebep olan şeyleri bir nefeste anlatamazsın. Önce içine atarsın, sonra da susarsın."**

Saygılarla.

Yusuf Beğtaş